

Колись майстерність машиніста починалася з “чорної” роботи кочегара...

На долю нинішніх пенсіонерів-залізничників, які розпочинали своє трудове життя в нелегкі післявоєнні роки, це люди 1933-1939 років народження, випало тяжке завдання – відбудувати народне господарство, зруйноване війною. Як нам жилося у ті не такі вже й далекі роки? Молода енергія, ентузіазм допомагали нам долати численні негаразди повсякденного життя.

Машиністи паровозів тих років пройшли нелегкий шлях професійного становлення, починали спершу працювати поїзними кочегарами паровозів. Юний галичанин Федір Талалай у 1951 році став учнем Львівського залізничного училища №1, яке закінчив із відзнакою у 1953 році, здобувши професію помічника машиніста паровоза. На трудову стежину у паровозному депо Львів-Захід Федір Якович вступив поїзним кочегаром. Депо стало йому рідним разом із польськими паровозами ТУ, на яких долав нелегкі перегони з вантажними поїздами до станцій Броди та Сокаль.

Через три місяці його вже призначили помічником машиніста, тож дбав не лише про технічне обслуговування паровоза, а й про безпеку руху на дільницях прямування. Молодий залізничник із головою поринув у роботу паровозника, радіючи, що зможе зі свого заробітку допомагати матері, яку свихідних навідував у рідному селі Крутнів на Тернопільщині. Батько Яків Талалай трагічно загинув на Північному Уралі, куди був мобілізований у 1944 році на лісозаготівлі. Тож Федір з одинадцяти років уже знав ціну праці і сенс життя бідної селянської сім'ї.

Окрилений мрією стати машиністом, він наполегливо працював на паровозі, переймаючи досвід старших колег. З такою ж наполегливістю більш детально вивчав паровозну справу, ремонт та обслуговування автотопливних обладнання парових локомотивів.

Професійний ріст довелося призупинити через призов на службу в армію. Хоча Федір Якович потрапив у залізничні війська, усе ж служба не була пов'язана з паровозною професією, бо скерували в роту руху та зв'язку, де згодом став старшиною армійського підрозділу. Три роки непростого армійського життя минули в умовах постійної передислокації, бо довелося будувати залізничні в болотистій місцевості у Прибалтиці.

Демобілізація з війська у 1958 році поставила перед старшиною нові проблеми житлово-побутового характеру. Молода дружина Римма Павлівна після закінчення технікуму вже працювала черговою по станції Матеївці Івано-Франківського відділку, а тому служба кадрів залізничі скерувала Федора Талалая в Чернівці, де він розпочав роботу помічником машиніста на маневровому паровозі.

Пригадує нашу з Федором роботу на одному паровозі ТО-444. Це був трофейний паротяг румунського виробництва невеликої потужності, який завдавав клопотів паровозним бригадам під час формування поїздів (за

12-годинну зміну треба було декілька разів чистити топку, що дуже дратувало маневрових диспетчерів станції). Виснажлива робота на паровозах спонукала нас до нестримного бажання самотужки вивчати тепловози, які поступово із середини 60-х років вводилися в експлуатацію.

До речі, Федір Талалай один із перших перейшов працювати на тепловоз помічником машиніста. Закінчивши навчання у Львівському залізничному технікумі, у 1966 році отримав диплом “техніка-механіка тепловозної тяги”. У цьому ж році одержав “право управління тепловозом”. З упевненістю можу назвати його першопрохідцем у справі освоєння тепловозів у Чернівцях, бо вже в 1968 році він один із небагатьох машиністів нашого депо повів поїзд на тепловозі.

Машиніст Федір Талалай високо піднімав для себе планку професійного розвитку. І завдяки наполегливості та цілеспрямованості досягав запланованої висоти. Через два роки, у 1970-му, він екстерном склав іспити в службі локомотивного господарства залізничі та отримав І-й клас машиніста тепловоза. Власне такий стрімкий професійний злет став справжньою сенсацією для колег-машиністів. А Федір Якович, привітно усміхаючись, говорив: “Технічна література доступна всім, треба лише бажання і терпіння, щоб вивчати те, що допомагатиме в роботі”.

Федір Талалай постійно вчився сам і охоче вчив тих, хто був поряд із ним у кабіні локомотива. Тому не дивно, що вже через п'ять років машиніст Талалай почав працювати на більш складній тяговій техніці – машиністом дизель-поїзда. Цій відповідальній роботі він віддав п'ятнадцять років праці...

... Літо 1975 року. Машиніст Федір Талалай вів ранковий дизель-поїзд із Вадул-Сирета до Чернівців. Вагони були переповнені пасажирами – люди їхали на роботу на чернівецькі підприємства. Уже другу добу йшов проливний дощ. На 295 км перегону Глибока-Кучурів Великий машиніст побачив відхил рейок від прямої дільниці на узбіччя. Він встиг застосувати екстремне гальмування і вчасно зупинив поїзд! Оглянувши ходові частини і переконавшись, що колісні пари стоять на рейках, Федір Якович вирішив оглянути колію попереду. Пройшовши кілька метрів, побачив, що колія під тиском

зсуву ґрунту “повзе” вниз, у невеликий яр. Деформовані рейки буквально висіли на шпалах.

Якби поїзд виїхав на пошкоджену зсувом дільницю колії, сталося б непоправне. Про можливі наслідки годі й міркувати. За професійні та рішучі дії із попередження катастрофи машиніст Федір Талалай нагороджений знаком “Почесний залізничник”.

Прислужився Федір Якович колективу депо і на громадській роботі. У 80-х роках він був членом бюро Чернівецького обкому партії. За його сприяння наше депо отримало в оренду два поверхи будівлі, що пустувала на вул. Переяславській. У цьому будинку “черговики” своїм коштом впорядкували 16 квартир, де проживають і досі. А доведений до ладу будинок знову передали на баланс міської ради. Власне оце розуміння житлових проблем, через які свого часу пройшла і його сім'я, живе в пам'яті людей як добро, вчинене на користь залізничної громади.

Незважаючи на високий авторитет серед ветеранів-залізничників, Федір Якович був скромним і працюючим чоловіком. У спілкуванні з ним особливо відчувалося тепло його щирої душі, глибока життєва мудрість і внутрішня рівновага, яка свідчить про те, що чоловік жив у згоді з собою. У нелегкому сьогоденні життєвий оптимізм Федора Яковича був найкращим прикладом того, що навіть у складні часи можна і треба радіти життю, кожному прожитому дню!

Машиніст Федір Талалай пройшов усі сходинки професійної майстерності – від поїзного кочегара паровоза до класного машиніста тепловоза, дизель-поїзда, як і його дружина – від чергової по станції до головного інженера ст. Чернівці.

Цьогоріч у лютому Федору Яковичу виповнилося б 80 років. Боляче, що родина відзначала цей ювілей без нього. Але добрі справи Федора Талалая продовжують діти: дочка Наталя та син Ігор, яких він виховав щирими, порядними, працюючими людьми.

Він був людиною обов'язку – цей стан душі був, мабуть, найбільшою потребою його життя. І понад усе не терпів байдужості.

Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ,
колишній машиніст паровоза та тепловоза, м. Чернівці
На фото: машиніст Федір Талалай після рейсу, 1972 рік

ПРИВІТАННЯ

*Рада ветеранів вагонного депо
Здолбунів сердечно вітає пенсіонерів*

**Людмилу Ігорівну ОВСІЙЧУК
Віктора Дмитровича РОМАНЮКА
Олександра Петровича ВАКОЛЮКА**

із ювілеєм!

*Нехай дарують радість Вам літа,
Душа сто літ хай буде молодою,
Хай Вам рясні колосяться жита,
Джерела б'ють цілющою водою!
Хай друзі щиро в Ваші заходять дім,
І буде хліб й до хліба на столі,
Здоров'я й щастя зичим від душі!*

*Рада ветеранів війни та праці локомотивного депо
Здолбунів вітає з ювілеєм ветеранів*

із 80-річчям!

**Степана Васильовича ЛУК'ЯНЦЯ
Петра Максимовича РОМАНЮКА**

із 70-річчям!

**Василя Дмитровича КОЛЕСНИКА
Панаса Васильовича ВУЙЦИКА**

із 60-річчям!

**Григорія Івановича АНДРОЩУКА
Мирославу Миколаївну ЄВСТАФ'ЄВУ
Миколу Івановича ФІЛІПОВА**

*Хай сміється доля, як калина в лузі,
Хай завжди із Вами будуть рідні й друзі,
Щоб добро – горю, а любов – рікою,
Щоб не знали бід – на многая літ!*

*Рада ветеранів війни та праці Львівської дирекції
залізничних перевезень вітає із ювілеєм
ветеранів праці дирекції*

із 80-річчям!

**Мартина Каролівна СТЕМБОЛЬСЬКОГО
Катерину Пилипівну КУБАЙ
Дануту Йосипівну СОРОКУ
Михайла Олексійовича МЕЧЕРЖАКА**

із 70-річчям!

Євгенію Григорівну ВЕСЕЛІВСЬКУ

із 60-річчям!

**Олександрю Іванівну ВАРИВоду
Наталію Михайлівну КЕБАС
Марію Якимівну ПОРОХОВНИК
Галину Ярославівну БОРИСОВУ
Валентину Митрофанівну ЗАМЕСОВУ
Любов Михайлівну ПАВЛЮК
Марію Степанівну СИДОРЧУК**

*Зичимо ще літ багато,
Радості, ні крихточки біді,
Щоб життя для Вас було, як свято,
Й дарувало посмішку завжди!*

*Рада ветеранів війни і праці Коломийського залізничного
вузла вітає колишнього працівника екіпіровки рухомого
складу моторвагонного депо Коломия*

Марію Михайлівну КОНДРАТЕНКО

із 60-річчям!

*Хай проліском ніжним життя Ваше квітне,
Ніколи не згасне в душі доброта,
Хай щастя прибуде і радість розквітне
На многій, благій, щедрій літа!*

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської
залізничної та дорпрофсож
Ресурсне свідцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

**Львівський
ЗАЛІЗНИЧНИК**

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 799.
Замовлення 353.
Зверстано у комп'ютерному центрі
редакції газети “Львівський
залізничник”.
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися
Теслюк, Галина Квас, Олександр
Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.
Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.